ואמר לו אל תירא מפרעה כי אתך אני להצילך נאם יי׳ ויושט יי׳ את ידו וינע את פי ויי׳ אמר אלי הנה נתתי דבריך בפיך ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס ולבנות ולנטוע ויהי דבר יי׳ אלי לאמר מה אתה רואה ירמיהו ואמר מקל שקד אני רואה ויאמר אלי יי׳ היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו ויהי דבר יי׳ אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אני רואה ופניו מפני צפונה ויאמר אלי יי׳ מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יי׳ ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלים ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה ואת משפטי אדבר אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומות נחושת על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יי׳ להצילך ויהי דבר יי׳ אלי לאמר הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יי׳ זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה קדש ישראל ליי׳ ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבוא עליהם נאם יי׳ שמעו דבר יי׳ בית יעקב וכל משפחות בית ישראל כה אמר יי׳ מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו ולא אמרו איה יי׳ המעלה אתנו מארץ מצרים המולכנו במדבר בארץ ערבה ושחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה לא ישב אדם שם ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה הכהנים לא אמרו איה יי׳ ותופשי התורה לא ידעוני והרועים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל וילכו אחרי לא יועיל ולכן עוד אריב אתכם נאם יי׳ ואת בני בניכם אריב עברו איי כתים וראו ושלחו אל קדר והתבוננו מאד וראו היש כזאת ההגוי אלהים לא אלהים המה ועמי המירו כבודם בלא יועיל שמו על זאת שמים והשתוממו חרבו מאד נאם יי׳ כי שתים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארות נשברים אשר לא יכילו המים אם יתן איש את כל הון ביתו בעד האהבה בוזה יבוזו לו הלוא אם שוב תשוב אלי נאם יי׳ ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד ונשבעת חי יי׳ באמת במשפט ובצדקה ונתברכו בו גוים ובו יתהללו ואמר לאיש יהודה ולירושלים נירו לכם נירכם ואל תזרעו אל קוצים התמולו לי׳ והסירו ערלות לבבכם איש יהודה ויושבי ירושלים פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מרוע הרעה מעלליכם הגידו ביהודה והשמיעו בירושלים ואמרו תקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבוא אל ערי המבצר שאו נס ציונה הגלו אל תעמדו כי רעה מביא יי׳ משבר גדול מארץ צפון ועריו נתנה קולה על יהודה הגיד בירושלים ואמר תקעו שופר בגוים השמיעו הנה בא נגד עליכם כשדים כשומרי שדה היתה עלי סביב כי מרה מרתני נאם יי׳ דרכיך ועלליך עשו לך אלה רעתך כי מרה כי הגיע עד לבך מעי מעי אוחילה קירות לבי המה לי לבי הומה בקרבי לא אחריש כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה קרא שבר על שבר נשדדה פתאם אהליי ביריעותי רגע עד מתי אראה נס אשמע קול שופר כי אויל עמי אותי לא ידעו בני סכלים המה ובינה אין המה חכמים להרעה ולהיטיב לא ידעו ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם ראיתי את ההרים והנם רעשים וכל הגבעות התקלקלו ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יי׳ מפני חרון אפו כי כה אמר יי׳ שממה כל הארץ וכלה עשה לא אכלה על זאת תאבל הארץ וקדרו שמים מלמעלה על אשר דברתי זמותי ולא נחמתי ומפני כל פרש וקשת נס עיר נמלטו כל בעבי בתים באו בסבכים ועל הסלעים עלו כל עיר עזובה ואין יושב בה ואת שדודה מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא התיפי מאסו בך עגביך נפשך יבקשו ותחלה כקול מחוללת שמעתי צרה כמבכירת קול בת ציון מתאנחת תפרש כפיה אוי נא לי כי נלאתה נפשי להורגים ויאמר יי׳ אל ירמיהו שוטטו ברחובות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה אם חי יי׳ אם כי לשקר ישבעו ויי׳ עיניך הלא לאמונה הכית אותם ולא חלו כלית אותם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב ואני אמרתי אך דלים המה נואלו כי לא ידעו דרך יי׳ משפט אלהיהם אלכה לי אל הגדולים ואדברה אליהם כי המה ידעו דרך יי׳ משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו עול נתקו מוסרות על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שוקד על עריהם כל היוצא מהם יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משובותיהם על מה אסלח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים והשבעתים ונאפו ובבית זונה יתגודדו סוסים מהללים איש אל אשת רעהו הלא על אלה לא אפקד נאם יי׳ ואם בגוי כזה לא תתנקם נפשי עלו בשוריה ושחתו אך כלה לא תעשו הסירו נטישותיה כי לא לי המה סרו בגדו בי בית ישראל ובית יהודה כחשו בי׳ ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם כן יעשה להם כי אמר יי׳ אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נותן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם אותם הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יי׳ גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תבין מה יאמר אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים אכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך אכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך יורש בצרות אשר את בטחת בהן בחרב ובנותיך יאכל בחרב ירשך והיה כי תאמרו על מה עשה יי׳ אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם ואת בית יעקב הגידו ובית יהודה השמיעו לאמר שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עיניים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו האותי לא תיראו נאם יי׳ אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברוהו כי לעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו ולא אמרו בלבבם נירא נא את יי׳ אלהינו הנתן גשם יורה ומלקוש בעתו שבעות חקרי קציר ישמר לנו כי אם עונותיכם הטו אלה ומחטאותיכם מנעו הטוב כי נמצאו ברשעים אורבים כחפר יקושים מלאו בתים מרמה על כן גדלו ויעשירו שמנו עשתו גם דברי רע לא דנו דין יתום להצליח וכשפט אביונים לא שפטו הלא על אלה לא אפקד נאם יי׳ אם בגוי כזה לא תתנקם נפשי שמה ושערורה נהיתה בארץ הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן מה תעשו לאחריתה ואת לא תכלו אותה כי אם עשו הנביאים לרוח והדבר אין בהם כן יעשה להם כי אמר יי׳ אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נותן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם אותם הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יי׳ גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תבין מה יאמר אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים אכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך אכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך יורש בצרות אשר את בטחת בהן בחרב ובנותיך יאכל בחרב ירשך והיה כי תאמרו על מה עשה יי׳ אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם ואת בית יעקב הגידו ובית יהודה השמיעו לאמר שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עיניים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו האותי לא תיראו נאם יי׳ אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברוהו כי לעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו ולא אמרו בלבבם נירא נא את יי׳ אלהינו הנתן גשם יורה ומלקוש בעתו שבעות חקרי קציר ישמר לנו כי אם עונותיכם הטו אלה ומחטאותיכם מנעו הטוב כי נמצאו ברשעים אורבים כחפר יקושים מלאו בתים מרמה על כן גדלו ויעשירו שמנו עשתו גם דברי רע לא דנו דין יתום להצליח וכשפט אביונים לא שפטו הלא על אלה לא אפקד נאם יי׳ אם בגוי כזה לא תתנקם נפשי שמה ושערורה נהיתה בארץ הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן מה תעשו לאחריתה ואת לא תכלו אותה כי אם

קמיח

[illegible]

ואמר לו אלהים אנכי אל אביך אל תירא מרדה את כל הגוים שמה ואנכי ארד עמך שמה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ ויקם יעקב משבע ויסעו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב ובל זרעו אתו׃ בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון׃ ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃ ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי אראלי׃ ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃ אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃ ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד׃ אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃ ובני דן חשים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש שישים וששה׃ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשת שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃ ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמת אתם שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את אביו ואת אחיו וייתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיה לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה וארבעים שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

פי' ומתרץ · [illegible] [illegible] וזה [illegible] בכלל [illegible] [illegible] [illegible] ונראין לי [illegible]
[illegible] ולא [illegible] [illegible] וכו' · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] ולא [illegible]
וכו' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכו' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טבילה [illegible] [illegible] [illegible]
טבילה [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכו' [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] טבילה [illegible] [illegible] וכו' · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכו' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] טבילה וכו' [illegible] [illegible] טבילה [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכו' · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכו' [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] טבילה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טבילה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טבילה וכו' [illegible] [illegible] טבילה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טבילה [illegible] [illegible] וכו' [illegible] :

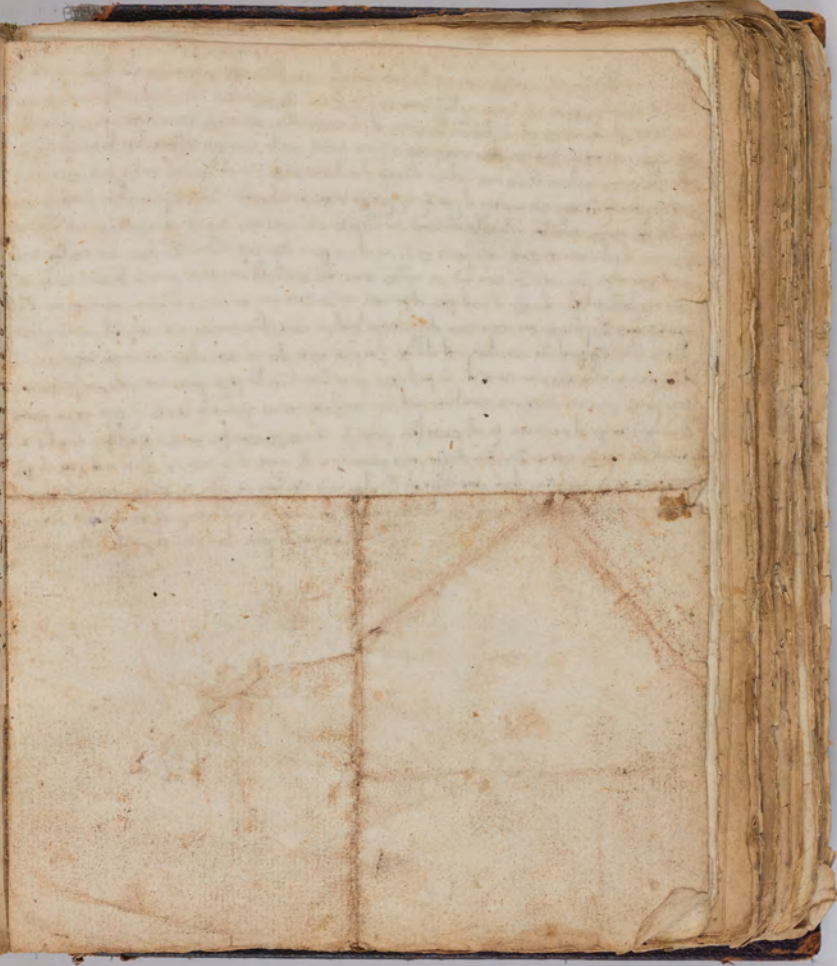

ואפילו אם נאמר שהוא מחוסר כפרה ואינו יכול לעשות פסח עד שיביא חטאתו ויזה עליו ביום השלישי ויום השביעי ויטבול ביום השביעי ויעריב שמשו ויהיה טהור לאכול בקדשים אבל לא בפסח שהרי אין הפסח נאכל אלא לבני חבורה ואין כאן חבורה שהרי אין כאן אלא אחד

קנב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Jhesus Maria

.ופו

ולא שפיר עביד הוא דהוסיפו עליהן בזה היום להוסיף לכן ביום בכל שלך ושלך [illegible]

[illegible] היום [illegible] בכל שלך ושלך [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואם לאו אין לו כלום. ואם אמרה אני אתן לך כך וכך ואתה תן לי כך וכך אם נתנה לו נתנה

ואמר לו אחד מהם לא ידעתי שאתה מכיר בדברים אלו. אמר לו אני רואה בכוכבים שהם עומדים בתקון הזה ומהם אני יודע שהם מגידים כך וכך. אמר לו אחד מהם אם כן אתה יודע שאנו עתידים לעשות כך וכך. אמר לו אני יודע

ולמאמר הוא שהרות שנפסקה בה אות הגרם ואת השטר [illegible] הפרק וכו׳. וכ״ב הרב במאמר ב׳ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ואחר כך נתן לו ספר תורה

ויש לו לברך שהחיינו ולא נהגו כן

קסד

ושם כותב הר״ר [illegible] ולולא כיון שנגע עכו״ם אין להתיר את היין עכו״ם אפי׳ בשכר עכו״ם אפי׳ בשוגג וכו׳ ונאסר [illegible]

עכו״ם אפי׳ בשכר [illegible] אמר רב [illegible] [illegible] [illegible] כיון דלא כו׳

[illegible] וכו׳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כנעני ואסורה בהנאה

כנבשי ואסורה בפנאם וכו׳ אב״ה ה״ה שיר השירה בברה כתיב כבן בין להבאות לע״ל וסגא דאסורה בפנאם
לכך איבעריא במבכר והיתירא // אך לפי שלא לזר אסורין בפנאם איהו זוני לורא כמבכר ובילא אחרונא אימרא
גזירה לשון חוזר ואיסור הא וסברא יבעי׳ דאסור בפנאם דבברה כתיב כמו אכל וטמא דלא לנו בפדא כין אחרת אי׳ ל
להביא את הנו וכו׳ לן נזיר דאין כנבשי היא וטהר בפנאם לכן איבעריא להדיא גזירה וכו׳ // מתאשרי דבריא כל
יוין של שמן בכרים לא הי׳ נגע ונתחלל הכי גם לנפלה איברים איברים עלמו שמן הנבלין הי׳ בורח לזבכר והמבעין אותן
אותו נסיוני הסבניך אונלים נמם ובמהר׳ וכו׳ :

ובתוכי יצרני שאלה שאיבי׳ מתפלו לא נגע זהו לירא אחרין ויורשינו ותלי׳ בבליובא בגו׳ שהשיב לאן אחא אני ואותם בליום
היה לאן בנים דבשלה כנר לאחו עשה וספקא לי׳ בכלנה הוי כלשיטה להו וסברא לירד אחרין וויורשינו כי שלא יבא
לירי תולה שברה השער ואחרוני אונלים ריגים ובמומם וכו׳ הא בדבר דליתא להו סברא לא עורכם מורה שלא תולה דאין לא
איבעריא לחשוב כמבכר וסברא יבעין באמרין ווירשין בבהמה דלא עורכם מורה שלא תולה דעבדה דאי לאו כמבכר
הוא דאסור עלים דבברה כתיב כמו בנעלים אבל הלומא דבבליובא הלומי היו לאן דבשלה כנר לאחו בספר זונה דלא
כנעלוהוא אפ׳ בספר דליתא להו סברא לא עורה מורה שלא תולה עשה וספקא לי׳ אי צריך לירד אחרין וויורשינו : ובשלום

[illegible]

ב"ה ביום ראשון ראש חודש אייר שנת תקפ"ט לפ"ק בעיר ק"ק פרנקפורט דמיין

[illegible]

כשהרגו אותו נסקלים היום זה ראש השנה בקושיא גדולה · והוא תמוה · המפרשים הקשו [illegible] / [illegible] הוא העדים [illegible]
והוא הדין וכו' [illegible] עושה דין · ומפרש [illegible] על [illegible] ולא [illegible] וכל [illegible]
[illegible] כסף [illegible] וכו' ואומר [illegible] שני חיים של אדם [illegible] בלילה
בלא [illegible] וכו' · גם זה תמוה [illegible] על עבירות בלילה ואם פירושו הוא שאין אדם חוטא בלילה [illegible]
היא הלא הוא עובר [illegible] בלילה [illegible] וכו' [illegible]
[illegible] וכו' [illegible] הוא [illegible]
[illegible] וכו' [illegible] דין [illegible]
שהרג את הנפש [illegible] עדים [illegible]
[illegible] עדים [illegible] עד [illegible]
[illegible] שראוהו בלילה [illegible] וכו' · [illegible] עדים [illegible]
[illegible] קבלת עדות הוא וקבלת עדות [illegible] בלילה
לא [illegible] קבלת עדות [illegible] וכו' · [illegible]
[illegible] עבירות [illegible] קבלת עדות הוא [illegible]
[illegible] עדים [illegible] וכו' · [illegible]
[illegible] וכו' [illegible] הוא [illegible] וכו' · [illegible]
[illegible] הוא [illegible] וכו' · [illegible] עדותן של [illegible]
[illegible] קבלת עדות [illegible] הוא [illegible]
וקבלת עדות ואם [illegible] בין [illegible] עדותן [illegible]
וכו' · [illegible] בלילה [illegible] וכו' [illegible]
[illegible] קבלת עדות [illegible] בלילה [illegible] וכו' [illegible] היום [illegible]
[illegible] קבלת עדות ואם [illegible]
[illegible] קבלת עדות [illegible] קבלת עדות [illegible] בלילה [illegible]
[illegible] וכו' : [illegible] אדם [illegible]
[illegible] וכו' · והוא תמוה [illegible]
[illegible] וכו' · [illegible] וכו' · [illegible]
[illegible] הרג [illegible]
[illegible] וכו' [illegible]
וכו' · [illegible] עדות [illegible]

ہے۔ اور اس کے بعد اس کی ہر ایک بات کو ہم اس کی ہر ایک بات کو ہم اس کی ہر ایک بات کو ہم

דף

[illegible] התורה [illegible]

[illegible] התורה [illegible]

[illegible] על התורה [illegible] ברכת התורה [illegible]

[illegible] :

והואיל [illegible] אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב מי האיש החכם ויבן

את זאת ויגידה על מה אבדה הארץ [illegible] ולא פירשוהו עד שפירשו הקב"ה בעצמו [illegible]

ה' על עזבם את תורתי [illegible] אמר רב שאין מברכין בתורה תחלה [illegible]

[illegible] ברכת התורה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] שאין מברכין בתורה תחלה

[illegible] על עזבם את תורתי [illegible]

[illegible]

[illegible] על עזבם את תורתי [illegible]

[illegible]

[illegible] בתורה תחלה [illegible]

[illegible] שנאמר על עזבם את תורתי וגו' :

ולכן לפי [illegible] בזולת [illegible] אשר גדול העושה מאהבה יותר מן העושה מיראה הבא כתוב עושה חסד
לאלפים והם גבי עושה מיראה כתיב לאוהבי ולשומרי מצותי לאלף דור וכו'. ואמר [illegible] החילוק כי כן לפי שהעושה מאהבה הוא שכרו
ושכרו [illegible] והעושה מיראה הוא [illegible] לו [illegible]. או בדרך אחרת [illegible]
[illegible] מצות [illegible] על תורה [illegible] מצוה [illegible] מאהבה [illegible] מצות תורה [illegible] לכך [illegible] ה
[illegible] עושה מצוה [illegible] כתוב והמרבה [illegible] תורה [illegible]
כתוב והמרבה [illegible] ומי [illegible] וכו'. [illegible] אלא כמי שעושה מיראה [illegible]
לקבל פרס [illegible] העושה מאהבה [illegible] לקבל פרס [illegible] מצוה [illegible]
המצוה [illegible]. [illegible] הפסוק [illegible] כי ה' אלהיך הוא וכו' שומר הברית והחסד לאוהביו
ולשומרי מצותו לאלף דור וגו'/ והיינו העושה מיראה [illegible] לאלף דור וכו' לכך אמר ושמרת את המצוה אשר אנכי מצוך
היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם [illegible] ואמר והיה עקב תשמעון
המצות [illegible] את המצות [illegible] מאהבה הוא עושה
מאהבה לכך אמר לך את הברית ואת החסד אשר נשבע [illegible] ואהבך וברכך [illegible] העושה מאהבה [illegible]
הוא. [illegible] ראה [illegible] את החיים ואת הטוב [illegible] העושה
[illegible] החיים [illegible] מאהבה את ה' אלהיך [illegible]
מאהבה [illegible] אשר החיים [illegible] העושה מאהבה [illegible] הוא וכו':

בא״ד ה׳ טפחים. ואתם נצבים היום אשר להם אשה כראוי וראוי כמה יצבות [illegible]

[illegible]

לא עלום גזירה והוא חולץ עליהם ואוסר לא התורה אסור בשר עטלף אבל באזת לא עלה הכי דהא דגן עשרה אינו
יים עד להורה לעלות או להוא עלעו עשה שלא הדבריהם עשה אבל אם הורה ושוה הדרך שהם לעד ולא עשה עשה
פטור הדמים מעתה פ' אילו הנמנעין דלא פ' שם ואם בזה שחלץ עליהם ואוסר בשר עטלף לא התורה אסור לא עלה ע
עלה דהמגם לדידהו אסור עדרבנן הוא אלא שהוא אוסר עד אוריתא אסור אב' לא עביד עשה ואינו אלא עלום ה
הוראות דבריהם ועד אינו חייב עיתה ושם דלא פ' אם אוסר רם הנא הוא אוסר עפי והן אוסרים עפי ה
הלעוזה אינו נהרג הוא אוסר כך הוא נראה בעיני והן אוסרים כך הוא בעינינו ומם אינו חייב עד לאוסר כך הוא ב
בעיני והם אוסרי עפי הלעוזה ומם תמע שהרי לא הרגו את ענבי בן עהלאו פ' תשם שהי נחלק על הרגיל לשבת הגדיר
בש' דברים בעם עדיו ומם שאוסר לבנו בלעת עיתה אני לעזתי עפי הערובי והם לעזו עפי ערובי ומם - ה' אלעזר
אוסר אפילו הוא אוסר עפי הלעוזה והם אוסרים כך הוא בעינינו נהרג הדי שלא ירבו עחלוקת בישראל ואת' עפני
עה לא הרגו לענבי בן עהלאו עפני שלא הורו הלכה לעשה ומם והוה הטעם לליוה הכתוב לא תסור יעין ולעשה
אפילו אוסרי על יעין שהוא לעשה ומם וכתב הרמב' בחוזל עלום הדי שלא ירבה עחלוקת בישראל ומם
ואפשר דהו שפי הירושלמי ועלית עפי הדבר אלר ירוק על ד' חייבין עיתה ואת חייבין על ד' לעוזרין עד' ס
בש' דהי רעין ומם והיינו בש' הרמב' והדי שלא תאוסר דילמא הדעת רמבם דאפילו אם הערה באחד
עד הדבריהם שעשאן תכעים סיין לדבריהם נעי חייב לכך עבוא העדרל ועלית עפי הדבר אלר ירוק דה עלות עלה
ולא תסור דהו עלות לת' ואי ס' אגזירי ותלנו דרבנן נעי חייב אב' הם רמוי לחייב ולהתאיר בכל עילי דרבנן
כזו בעובר על ד' ומם אך דלא תעמא בסברת לחם עלוה הם אוסרו והתנו עתחילה שלא יהא נענש העובר על
דבריהם כזו על ס' ועשה ולאו לא נאוסר אלא בזגן עשראו שהוא חולץ על דבריהם ואוסר לאינו אזת כזו לגזרו ומם
ובש' לעשה שחולץ עליהם היינו בזה שהם אוסרים שאינו אסור אלא עדרבנן והוא אוסר לא התורה אסור
ואית בי' עלום כל תוסטלא לכן עסיים בעדרל יעין ולעשה אפי' עדרה על יעין שהוא שעאל ומם וטעמם הדי שלא
ירבו עחלוקת בישראל לדה עובה אפילו הוא אוסר עפי הלעוזה והם אוסרים כלא הוא בעינינו נעי חייב הדי שלא
ירבו ומם ועפני עה לא הרגו את ענבי עלום שלא הורו הלכה לעשה הרי עובה דבעי דוגא לעשה עשה אב' א
אפילו אם חולץ עליהם בזה שאוסר אאיסורא דרבנן שהוא על התורה עכל עגום לאיעלה עשה ואינו חייב
עליה ודשי

ועפי דבריהם האלה נבא לבאור עאוסר ירושלמי בס' ברכם בטובים דודיך עיין הביבין דברי סופרים לישראל יותם
עד' רבו בר בהן בשם ר' יוחנן בן פי אוסר תמע שהרי ר' טרפון אילו לא ורא נע' לא הם עובר אלא
בעלה ועי שעבר על דברי ב' והטה ורא נע' נתחייבתה על שם ופורל גדר ולבנו נחל תנא ר' ישעל אוסר ד' יש
בהן איסור והיתה יש בהן גולן ולא בהן חוזרין אבל ד' לישראל כולן חוזרין הן וכתב יפה עדרה ד' יש

ואם יהיה שלוחו של אדם ביניהם ויהיה לו עליו שטרא או עדים שיש לו עליו מנה ואמר
לו שלוחו של פלוני אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה
ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני
פלוני אצלך לקבל ממך מנה ואמר לו שלוחו אני ושלחני פלוני אצלך לקבל ממך מנה

[illegible]

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת ישראל כי אם יקבל עליו מצות התורה ויכנס בברית ובשבועה כאשר נכנסו אבותינו במצרים ובמדבר כאשר כתוב בספר יהושע ויכרות יהושע ברית לעם ביום ההוא ויתן להם חק ומשפט בשכם ויכתוב דברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש ה׳ ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי ה׳ אשר דבר עמנו והיתה בכם פן תכחשון באלהיכם וכן כתוב בספר דברים ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנושאים את ארון ברית ה׳ ואל כל זקני ישראל ויצום משה לאמר מקץ שבע שנים בעצרת בחג הסכות בבוא כל ישראל לראות את פני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם ואחר כך כתוב ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי

לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת וכו' אי אמרת הכא דמשלם ה"נ אמרת הכי ואי אמרת הכי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת
שבועה ואלמנה משלם ואי אמרת הכא דפטור ה"נ אמרת הכי ואי אמרת הכי שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת ואלמנה פטור
ואי אמרת הכא דפטור ה"נ אמרת הכי ואי אמרת הכי שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת ואלמנה משלם ואי אמרת הכא דמשלם
ה"נ אמרת הכי ואי אמרת הכי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת וכו'. אלמנה גופה נמי מאי טעמא לא שייכא אלמנה ואפי'
בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה
שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת
הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני
אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב
יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל
תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא
הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל
תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא
בשבועת הסת אלמנה גופה הכא בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי
ואי אמרת בשבועת הפקדון אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת
אלמנה גופה הכא בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת
בשבועת הפקדון אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה
גופה הכא בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת
הפקדון אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון
אלמנה גופה נמי לא שייכא אלמנה ואפי' בשבועת הסת אמר רב יוסף לא קשיא הכא בשבועת הסת אלמנה גופה הכא
בשבועת הפקדון אלמנה שמא אמר לה בעלה שבועה שאני אומר לה אל תשבעי ואל תשלמי ואי אמרת בשבועת הפקדון